

Grote bonte specht Foto: Bertus van den Brink

Er zijn nog geen meldingen over de moeizame relatie die er kan zijn tussen spechten en kleine hollenbroeders in nestkasten. Toch is die er wel degelijk. Het komt voor dat nestkastcontroleurs geconfronteerd worden met kasten waarvan de nestvliegaten open zijn gebeiteld, of metalen beschermplaatjes los zijn gehakt. Ook komt het voor, dat gaten in zijanten zijn gemaakt. Dit alles heeft soms als doel dat de grote bonte specht

jongen, of eieren probeert te pakken te krijgen, of een overnachtingsplaats tracht te creëren.

Varia

Grote bonte spechten werden vroeger gehouden als kooivogels. Men vond het vermakelijk die dieren die snel wendden aan het aangeboden voer en in harmonie leefden met de meest verschillende andere kleine vogels waarmee zij samen een kooi bewoonden. Onderling waren zij in zo'n verblijf twistziek en kwam het tot gevechten.

Op een volkstuintencomplex aan de Noodweg in Hilversum werd in de onderzoeksperiode een 'feeder' met pindakaas regelmatig bezocht door twee paren. Daar vonden nogal eens schermutelingen plaats. Soms is aangegeven welk voedsel was genuttigd en hoe vaak dit gebeurde. Tot nu toe is de stand op de menukaart als volgt: grove dennenappels (4), lariksappel (1), pindakaas (13), vetbol (5) noot spec. (1) en onvermeld 63.

Er zijn slechts enkele meldingen van smidsen.

Geraadpleegde literatuur

Robeek, K. 2010. Grote bonte specht in Scharringa, C.J.G., Ruitenbeek, W., & Zomerdijs, P.J. (redactie) Atlas van de Noord-Hollandse broedvogels. Samenwerkende Vogelwerkgroepen Noord-Holland/Landschap Noord-Holland: 229

Thijssen, J.P. 1913. Het vogeljaar. Nederlandsche vogels in hun leven geschetst. Tweede druk. W. Versluys, Amsterdam: 86-88.

Korhoenders.

Gerrit Jaspers

Op de Sallandse Heuvelrug gaat het, vertelt het artikel van Wobbe Kijlstra, niet goed met deze prachtige vogels. Al weer een tijd terug heb ik suggesties aan de beheerders daar aangeboden maar er werd niet op gereageerd. Terwijl het toch mogelijk is om daar een goed korhoenderstand te bewerkstelligen. Denk ik.

Ik baseer dat op twee stellingen. De eerste gaat over het groot krijgen van de kuikens die wegens voedselgebrek goeddeels of allemaal het loodje leggen. Als op diverse, goed gekozen plaatsen in het gebied kleine akkers worden aangelegd met veel ruige mest dan komt daar veel voedsel beschikbaar. De plaatsen wel beschermen tegen roofdieren uiteraard.

De tweede is het probleem van te weinig dieren en importen uit Zweden die niet op tijd baltzen en dus de weinige hennen niet bevruchten. Zowel in België als in Brabant zijn/waren fokkers van korren die echt tientallen dieren per jaar grootbrachten. In Duitsland idem dito en je ziet

daar op diverse plaatsen korhoenders in grote rennen die daar goed gedijen. Zelfs in dieren-tuinen! Waarom daar geen dieren halen vraag ik me dan af.

Waarom dan niet zelf gaan fokken met een deel ervan en deze dieren goed laten gewennen in het leefgebied?

Kortom, het moet kunnen en datzelfde geldt voor de Hoge Veluwe waar de herintroductie ook bepaald niet goed verloopt. Of al is verlopen? Het moet toch mogelijk zijn om een van de weinige wilde hoenders die we in ons land (nog) hebben, hier een goed leefgebied te bieden en ons de kans geven soms zo'n prachtige vogel te zien te krijgen. Het zou toch fantastisch zijn om koude aprilvorms vanuit een observatiepunt de machtige baltsrituelen weer te kunnen zien en te horen.

Wat was het vroeger mooi in het Gooi en wat heb ik kou geleden, maar het was het meer dan waard!